

VRHOVNOM SUDU RH

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Na posl. br. 48. St-1864/18

VJEROVNIK: DRENİK društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu, proizvodnju i usluge, iz Zagreba, Ulica grada Gospića 1A, OIB: 52793468200
kojeg zastupa odvjetnica Sanja Ribarić
iz Zagreba, Ulica kralja Zvonimira 60

DUŽNIK: ANAMIL proizvodnja, trgovina i usluge d.o.o., iz Zagreba, Josipa Lončara 2c
OIB: 29315506757

ODGOVOR VJEROVNIKA NA PRIJEDLOG DUŽNIKA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

- JEDNOSTRUKO

- e-komunikacijom

I Dana 31. srpnja 2020. godine Trgovački sud u Zagrebu na e-Oglasnoj ploči sudova objavio je Prijedlog dužnika za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-1493/20-2 od dana 27. travnja 2020. godine (u daljnjem tekstu: drugostupanjska odluka), podnesen Sudu dana 20. srpnja 2020. godine (u daljnjem tekstu: predmetni Prijedlog za dopuštenje revizije) te Zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. 48. St-1864/18-110 od dana 31. srpnja 2020. godine kojim nalaže povjereniku i vjerovnicima u roku od 30 dana od objave na e-oglasnoj ploči podnijeti predmetnom sudu odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije sukladno članku 389. stavak 1 Zakona o parničnom postupku (NN 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, **89/14**, 70/19) u svezi s člankom 10. Stečajnog zakona (NN 71/15 i 104/17).

Udovoljavajući traženju Naslova trgovačko društvo Drenik d.o.o. kao vjerovnik u rubriciranom spisu predmeta, u otvorenom se zakonskom roku očituje na navode iz predmetnog Prijedloga za dopuštenje revizije na način kako slijedi.

II Imajući u vidu da su prva dva pitanja koja dužnik predlaže "*Dospijevaju li i u kojem roku prioritetne tražbine u predstečajnom postupku, a koje su dospjele prije otvaranja predstečajnog postupka, odnosno u trenutku nastupanja pravnih posljedica otvaranja predstečajnog postupka, unatoč nepostojanju takve zakonske odredbe?*" te "*Može li se sudska odluka o obustavi predstečajnog postupka temeljiti na odredbi čl. 64. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona ukoliko je prioritetna tražbina dospjela prije otvaranja predstečajnog postupka?*", usko povezana, vjerovnik se na ista očituje na način kako slijedi:

Predmetna pitanja dužnik predlaže iz razloga što smatra da su i prvostupanjski i drugostupanjski sud pogrešno primijenili materijalno pravo, konkretno odredbu članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona prilikom donošenja odluka.

Iako predmetna odredba članka 64. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona decidirano govori o tražbinama radnika dospjelim nakon otvaranja predstečajnog postupka, vjerovnik smatra kako je prilikom tumačenja razloga za obustavu predstečajnog postupka potrebno imati u vidu Stečajni zakon kao cjelinu, smisao predstečajnog postupka kao i posebnu zaštitu prioritetnih tražbina predviđenu predmetnim zakonom.

Naime, predstečajni se postupak, sukladno odredbi članka 2. Stečajnog zakona provodi radi uređivanja pravnog položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima, ali i radi održavanja njegove djelatnosti što podrazumijeva nastavak rada radnika koji za svoj rad moraju biti plaćeni.

Imajući navedeno u vidu zakonodavac je kroz nekoliko odredbi Stečajnog zakona predvidio posebnu zaštitu radnika prije i nakon otvaranja predstečajnog postupka u pogledu prava na isplatu plaće. Tako je npr. člankom 29. Stečajnog zakona predviđeno da dužnik od dana podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka do donošenja rješenja o otvaranju predstečajnog postupka može obavljati samo plaćanja nužna za redovno poslovanje u koje se ubrajaju, između ostalog, plaćanja iz radnog odnosa u bruto iznosu za radnike i prijašnje dužnikove radnike čije su tražbine dospjele do dana otvaranja predstečajnog postupka, odnosno plaće radnika uvećane za iznos doprinosa na osnovicu i druga materijalna prava radnika u skladu s ugovorima o radu i kolektivnim ugovorima dospjela nakon podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka.

Iz navedenog jasno proizlazi kako su bruto plaće radnika, bez obzira da li je riječ o plaćama dospjelim prije ili nakon otvaranja predstečajnog postupka, u pogledu prava radnika na namirenje, izjednačene.

Jedino takvo tumačenje Stečajnog zakona je logično, pravično i prihvatljivo jer jedino ono osigurava jednakost i ravnopravnost svih radnika te osigurava sprječavanje zlouporaba od strane dužnika kojima bi u suprotnom bilo omogućeno poslovanje bez da su radnicima podmirili Stečajnim zakonom propisana novčana potraživanja dospjela prije otvaranja predstečajnog postupka.

U navedenom je kontekstu potrebno tumačiti i odredbu članka 64. stavak 1. točku 3. Stečajnog zakona te radi izbjegavanja diskriminacije neisplatu plaće, doprinosa i/ili poreza prema plaći u propisnom roku od dospelja, bez obzira da li je predmetno potraživanje

radnika dospjelo prije ili nakon otvaranja predstečajnog postupka, tumačiti kao razlog za obustavu predstečajnog postupka.

Postupanje suprotno navedenom u konkretnom slučaju bi značilo da dužnik niti dvije godine nakon otvaranja predstečajnog postupka ne bi bio dužan podmiriti prioritetne tražbine te za to ne bi snosio nikakve posljedice samo zato što su te prioritetne tražbine dospjele prije otvaranja predstečajnog postupka.

Imajući navedeno u vidu vjerovnik smatra kako su sudovi pravilno primijenili materijalno pravo te kako nisu ispunjene pretpostavke za dopuštenje revizije u pogledu predmetnih pitanja dužnika.

III U odnosu na pitanje dužnika *"Može li se sudska odluka temeljiti protivno zakonskoj odredbi o presumpciji istinitosti javnih isprava bez dokaza o suprotnom?"*, vjerovnik se očituje na način kako slijedi:

Dokazna snaga javnih isprava predviđena je člankom 230. stavak 1. ZPP-a kojim je određeno kako javna isprava dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, pri čemu je sukladno stavku 3. istog članka dopušteno dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena, a sukladno stavku 4. ukoliko sud posumnja u autentičnost isprave, može zatražiti da se o tome izjasni tijelo od kojeg bi ona trebala potjecati.

Međutim, u konkretnom slučaju, iz Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-1493/20-2 od dana 27. travnja 2020. godine, ne proizlazi da bi drugostupanjski sud osporavao istinitost javne isprave koju je dužnik priložio uz žalbu, njezinu autentičnost ili pravilnost sastavljanja već drugostupanjski Sud zaključuje kako *"istinitost žalbenih navoda dužnika ne proizlazi iz dostavljene dokumentacije uz žalbu"*.

Dakle, vjerovnik smatra da presumpcija istinitosti javne isprave u konkretnom postupku nije niti dovedena u pitanje, nego da je Sud zauzeo stav kako se putem isprave koju je dužnik priložio uz žalbu na prvostupanjsko Rješenje ne dokazuju žalbeni navodi, odnosno posljedično, da se ne utvrđuju odlučne činjenice.

Prema mišljenju vjerovnika tumačenjem odredbe članka 64. stavak 1. točka 3. Stečajnog zakona, kada se ista uzme u obzir zajedno s ostalim odredbama Stečajnog zakona koje se odnose na potraživanja radnika iz radnog odnosa prema dužniku, dolazi se do zaključka kako činjenica kada je sporna prioritetna tražbina dospjela, u okolnostima kada je nesporno utvrđeno da ista nije plaćena u roku od 30 dana računajući od dana kada je dužnik radniku bio dužan isplatiti plaću, nije bitna za donošenje odluke u ovom sporu.

Iz navedenog razloga vjerovnik smatra kako drugostupanjski Sud prilikom donošenja svoje odluke nije počinio apsolutno bitnu povredu odredbe parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. točka 11. ZPP-a kako to dužnik tvrdi, slijedom čega nisu ispunjene niti pretpostavke za dopuštenje revizije u odnosu na predmetno pitanje.

IV U odnosu na pitanje dužnika *"Smatra li se podnesak stranke upućen sudu u predstečajnom postupku sudskim pismenom te postoji li u smislu čl. 12. Stečajnog zakona obveza da se takav podnesak ima objaviti na e-oglasnoj ploči prije donošenja odluke radi davanja mogućnosti očitovanja strankama u postupku?"*, vjerovnik se očituje na način kako slijedi:

Suprotno stavu dužnika vjerovnik smatra kako Trgovački sud u Zagrebu nije postupio na nezakonit način kada je Rješenje o obustavi predstečajnog postupka, posl. br. 48. St-1864/18-92 donio i objavio na e-oglasnoj ploči sudova prije objave podnesaka Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu od dana 2. i 4. siječnja 2020. godine.

Člankom 12. Stečajnog zakona koji dužnik citira u predmetnom Prijedlogu za dopuštenje revizije decidirano je navedeno kako se *sudska pisma* dostavljaju objavom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

Iako Stečajni zakon ne sadrži definiciju pojma *"sudsko pismo"*, gledajući zakon kao cjelinu, a osobito njegov članak 13. za zaključiti je da se predmetni pojam odnosi isključivo na pisma koja sastavlja sud. Naime, predmetni članak 13. Stečajnog zakona propisuje podnošenje **podnesaka** u predstečajnom i stečajnom postupku putem propisanih obrazaca.

Imajući u vidu da se sukladno odredbi članka 10. Stečajnog zakona u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, sukladno odredbi članka 106. ZPP-a podnesci su dopisi kojima stranke pisanim putem komuniciraju sa sudom i međusobno, a člankom 13. Stečajnog zakona nije predviđena obveza njihove objave putem e-Oglasne ploče sudova.

Uz navedeno, Stečajnim su zakonom izričito predviđena pisma koja nisu sudska, a koja se moraju objaviti putem mrežne stranice e-Oglasna ploča sudova (prigovori dužnikovih radnika, Plan restrukturiranja, izmijenjeni plan restrukturiranja, izvještaji stečajnih upravitelja, završni račun i očitovanje odbora vjerovnika itd.). Podnesak na koji se dužnik poziva predlažući predmetno revizijsko pitanje ne ulazi u doseg pisma čija je objava na e-Oglasnoj ploči sudova obvezna.

Vjerovnik također smatra kako je Uredba (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenog 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pisma, u građanskim ili trgovačkim stvarima, čak i da sadrži konkretnu definiciju sudskih i izvansudskih pisma, a ne sadrži, neprimjenjiva u konkretnom slučaju s obzirom da se primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima kada sudsko ili izvansudsko pismo mora biti poslano iz jedne države članice EU u drugu radi njegove dostave.

Slijedom svega navedenog vjerovnik smatra kako uslijed činjenice da dužniku nije dana mogućnost da se očituje na navode iz podneska Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu od dana 2. i 4. siječnja 2020. godine prije nego je Trgovački sud u Zagrebu donio Rješenje o obustavi predstečajnog postupka nije počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6. ZPP-a te nisu ispunjene pretpostavke za dopuštenje revizije u odnosu na predmetno pitanje.

V Uz sve navedeno vjerovnik usputno osporava žalbene navode dužnika kako zbog činjenice da je platio sporne prioritetne tražbine ne postoji ekonomska niti zakonska osnova za vođenje stečajnog postupka.

Naime, odmah po pravomoćnoj obustavi predstečajnog postupka dužnik je poduzeo radnje s ciljem umanjenja svoje imovine o kojima je vjerovnik podneskom od 7. srpnja 2020. godine obavijestio Trgovački sud u Zagrebu. Iz postupanja dužnika razvidno je kako postoji opravdana sumnja u namjeru dužnika da podmiri dospjela dugovanja obuhvaćena otvorenim predstečajnim postupkom te kako je ulaganje pravnih lijekova usmjereno isključivo na odugovlačenje postupka.

Kada se navedeno dovede u svezu s činjenicom da je od otvaranja predstečajnog postupka proteklo 736 dana iako je sukladno odredbi članka 63. stavak 1. Stečajnog zakona predstečajni postupak trebao biti završen najkasnije 300 dana od dana njegova otvaranja, vjerovnik smatra kako postoje opravdani razlozi za obustavu predstečajnog postupka.

VI Slijedom svega navedenog vjerovnik predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, sukladno odredbi članka 387. stavak 5. ZPP-a donijeti Rješenje kojim se predmetni Prijedlog za dopuštenje revizije odbacuje zbog nedostatka pretpostavki za podnošenje revizije.

Za Drenik d.o.o.

Odvjetnica
Sanja Ribarić

Zagreb, 28. srpnja 2020. godine